

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Macovei împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea la calcularea și plata indemnizației pentru concediul de maternitate și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 07 decembrie 2015, Ana Macovei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale solicitînd recunoașterea ilegalității răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la calcularea și plata indemnizației pentru concediul de maternitate (126 zile) pentru nașterea copilului Maria Macovei, rezultînd din cuantumul de 100% din salariul mediu de 7932,50 lei a lui Dumitru Macovei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data la 31 iulie 2004 a înregistrat căsătoria cu Dumitru Macovei. La data de 11 octombrie 2015 s-a născut fiica Maria Macovei.

Menționează că, nu este angajată în câmpul munci și se află la întreținerea soțului, care este colaborator al organelor afacerilor interne din 01 iunie 2000, iar în prezent activează în funcția de șef al Serviciului Planificare și Operații al Detașamentului căutare-salvare nr. 2 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Relatează reclamanta că, la data de 20 octombrie 2015 s-a adresat Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al

Republicii Moldova cu o cerere prin care a solicitat calcularea și plata indemnizației pentru concediul de maternitate (126 zile) pentru copilul Maria Macovei, rezultând din cuantumul de 100% din salariu mediu al soțului Dumitru Macovei.

Prin răspunsul șefului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 05 noiembrie 2015 s-a respins cererea depusă de Ana Macovei, din motiv că art. 30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat. Iar, conform prevederilor art. 123 alin. (2) și art. 124 alin. (1) Codul muncii, precum și în baza art. 16 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, s-a aprobat modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din contul bugetului asigurărilor sociale de stat, indemnizația de maternitate urmează a fi solicitată de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

Declară că, la data de 30 octombrie 2015 o solicitare analogică a adresat și Casei Naționale de Asigurări Sociale. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale cererea a fost respinsă din considerentul că soțul său este angajat al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, iar cererea de acordare a indemnizației de maternitate ca soție aflată la întreținerea soțului asigurat, urmează a fi depusă la locul angajatorului soțului.

Susține reclamanta că, refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova este unul ilegal, nefundat, deoarece prin acest refuz îi sunt încălcate drepturile de a beneficia de indemnizația de maternitate.

Prin hotărîrea din 15 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ana Macovei și s-a recunoscut ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 19/7-M-138/15 din 05 noiembrie 2015; s-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să calculeze și să achite Anei Macovei indemnizația pentru concediul de maternitate (126 zile) pentru nașterea copilului minor Maria Macovei, rezultând din cuantumul de 100% din salariul mediu de 7932 lei a soțului Dumitru Macovei; s-a încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul Anei Macovei cheltuielile de judecată legate de asistență juridică în mărime de 2000 lei. În rest, pretențiile privind cheltuielile de judecată, au fost respinse.

Prin decizia din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărîrea din 15 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 12 august 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, examinând superficial circumstanțele cauzei și în rezultat a adoptat o hotărâre care contravine normelor de drept material și procedural.

Consideră că, hotărârea instanței nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate în procesul examinării cererile de apel.

Susține că, rezultând din prevederile art. 123 Codul muncii și art. 16 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, indemnizația de maternitate urmează a fi solicitată de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

În contextul prevederilor art. 30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat. Astfel, din salariul colaboratorilor Serviciului nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor.

Menționează că, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu prevede încasarea pentru colaboratorii atestați a contribuțiilor de asigurări sociale de stat, respectiv nu se efectuează nici plata indemnizației de maternitate, deoarece colaboratorii acestui serviciu dispun de grad și statut special în conformitate cu Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007. De indemnizația de maternitate pot beneficia angajații sau soții acestora în cazul în care au contribuit la fondul național de asigurări sociale. Indemnizația de maternitate se suportă integral din bugetul asigurărilor sociale de stat.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 12 iulie 2016, iar Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs la data de 12 august 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală